

Υπόθεση 106/77

Amministrazione delle finanze dello Stato κατά Simmenthal SpA

(αίτηση του Pretore di Susa
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Μη εφαρμογή εκ μέρους του εθνικού δικαστή νόμου που αντιβαίνει
προς το κοινοτικό δίκαιο»

Περίληψη της αποφάσεως

1. Προδικαστικά ερωτήματα — Υποβολή τους στο Δικαστήριο — Προϋποθέσεις καταργήσεως της ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασίας (Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 177)
 2. Κοινοτικό δίκαιο — Άμεση ισχύς — Έννοια — Συνέπειες για τον εθνικό δικαστή (Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 189)
 3. Κοινοτικό δίκαιο — Υπεροχή — Αντίθετη διάταξη εθνικού δικαίου — Καθίστανται αυτοδικαίως ανεφάρμοστοι οι υφιστάμενοι κανόνες — Κωλύεται η έγκυρη έκδοση νομοθετικών πράξεων αντιθέτων προς το κοινοτικό δίκαιο
 4. Κοινοτικό δίκαιο — Άμεσα ισχύουσες διατάξεις — Σύγκρουση κοινοτικού δικαίου και μεταγενέστερου νόμου — Υποχρεώσεις και εξουσίες του επιληφθέντος εθνικού δικαστή — Μη εφαρμογή του κανόνα εθνικού δικαίου, έστω και μεταγενεστέρου — Δεν συμβιβάζεται με τη Συνθήκη οποιαδήποτε προβλεπόμενη από το Σύνταγμα πρακτική που επιφυλάσσει την επίλυση της σύγκρουσης σε αρχή άλλη από τον επιληφθέντα δικαστή
1. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι εκκρεμεί ενώπιόν του μια αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που έχει υποβληθεί
- δυνάμει του άρθρου 177, ενόσω η αίτηση δεν έχει ανακληθεί από το δικαστήριο από το οποίο προέρχεται ή δεν έχει

εξαφανιστεί, κατόπιν ασκήσεως ενδίκου μέσου, από ανώτερο δικαστήριο.

τη μέλη — να καλύουν την έγκυρη έκδοση νέων εθνικών νομοθετικών πράξεων, κατά το μέτρο που οι πράξεις αυτές δεν συμβιβάζονται με τους κανόνες του κοινοτικού δικαίου.

2. Άμεση ισχύς του κοινοτικού δικαίου σημαίνει ότι οι κανόνες του κοινοτικού δικαίου πρέπει να παράγουν πλήρως τα αποτελέσματά τους κατά τρόπο ομοιόμορφο σε όλα τα κράτη μέλη, από την έναρξη της ισχύος τους και καθ' όλη τη διάρκεια της. Από τις άμεσα ισχύουσες διατάξεις πηγάζουν άμεσα δικαιώματα και υποχρεώσεις για όλους αυτούς τους οποίους αφορούν, είτε πρόκειται για κράτη μέλη είτε για ιδιώτες: τα αποτελέσματα αυτά αφορούν επίσης κάθε δικαστή, ο οποίος, επιληφθείς αρμοδίως μιας υποθέσεως, έχει καθήκον, ως όργανο ενός κράτους μέλους, να προστατεύει τα δικαιώματα που απονέμει στους ιδιώτες το κοινοτικό δίκαιο.

Η τυχόν αναγνώριση οποιωνδήποτε εννόμων αποτελεσμάτων σε εθνικές νομοθετικές πράξεις που υπεισέρχονται στο χώρο, εντός του οποίου ασκείται η νομοθετική εξουσία της Κοινότητας, ή που κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο δεν συμβιβάζονται με διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, θα αναιρούσε το δεσμευτικό χαρακτήρα υποχρεώσεων που έχουν αναληφθεί ανεπιφύλακτα και αμετάκλητα από τα κράτη μέλη δυνάμει της Συνθήκης και θα έθετε έτσι εν αμφιβόλω τις ίδιες βάσεις στις οποίες στηρίζεται η Κοινότητα.

3. Δυνάμει της αρχής της υπεροχής του κοινοτικού δικαίου, οι διατάξεις της Συνθήκης και οι άμεσα ισχύουσες πράξεις των κοινοτικών οργάνων έχουν ως αποτέλεσμα, στη σχέση τους προς το εσωτερικό δίκαιο των κρατών μελών, όχι μόνο να καθιστούν, με μόνη τη θέση τους σε ισχύ, αυτοδικαίως ανεφάρμοστη κάθε αντίθετη διάταξη της υφιστάμενης εθνικής νομοθεσίας, αλλά και — δεδομένου ότι οι διατάξεις και πράξεις αυτές αποτελούν αναπόσπαστο και υπερέχον τμήμα της έννομης τάξης που ισχύει στο έδαφος καθενός από τα κρά-
4. Ο εθνικός δικαστής, στον οποίο έχει ανατεθεί, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του, να εφαρμόζει τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, έχει την υποχρέωση να εξασφαλίζει την πλήρη αποτελεσματικότητα των κανόνων αυτών, αφήνοντας εν ανάγκη κυριαρχικά ανεφάρμοστη κάθε αντίθετη διάταξη της εθνικής νομοθεσίας, έστω και μεταγενέστερη, χωρίς να υποχρεούται να ζητήσει ή να αναμείνει την προηγούμενη εξαφάνισή τους είτε διά της νομοθετικής οδού είτε με οποιαδήποτε άλλη συνταγματική διαδικασία.